

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

הביטן וראו

היש מכאוב ממכאובי?!?

התפתחות המכשור הטכנולוגי שהביאה בכנפיה את השואה הדיגיטלית למירקם החיים של הציבור החרדי, הינו בעיצומו. רבנים ואישי הציבור מתרוצצים מסכר אחד למשנהו, מתאמצים לסתום פרצות, לחנוק גחלים לוחשות, ולמנוע בעד סכנות חדשות המאיימות על עתיד היהדות של ציבור החרדים לדבר ה'.

האסונות שכבר אירעו במהלך השנים, אינם בגדר סוד. הבתים המפורקים גם הם תופעה שגדולי הרבנים ובתי הדין מעידים על כך. 'פיזור הנפש' והבלבול המאפיין את הדור הצעיר, אלו שהמסך המרצד הוא חלק מחייו במידה כזו או אחרת - גם זו היא עובדה מוגמרת. החוסן הרוחני הפוחת והולך עקב השטחיות והרדידות הפושה והמשתלטת על צרכני המדיה, אף היא תופעה ידועה, ועל הכל מבול המכשולות בכל רגע נתון, לנחשפים למכשירים אלו.

האסון המתרגש עלינו, הינו אסון בקנה מידה העולה על כל מה שידענו עד כה. אם לא היה לנו די במה שמשרד החינוך מעולל

"תוכנית התקשוב" - הכנסת מסכי ענק בכיתות הלימוד:

שואה טכנולוגית שתוצאותיה הוות אסון בפתחן של מוסדות החינוך החרדי

עתידיים, כלכליים, תרבותיים וביטחוניים... כלומר להטמיע את התלמידים בהוויי "המקומי והגלובלי" ותרבותם הקלוקלת והחטאית, על כל המשמעת.

זאת מלבד שהיוזמה כשלעצמה ושיתוף הפעולה עמה, מהווה פגיעה אנושה באושיית החינוך של "בית יעקב", ומשחקת לידהם של 'המחוז החרדי' במשרד החינוך, הפועל לשנות את יסודות החינוך התורני, הן במניעת הנחלת יסודי הדת והאמונה לגיל הרך, והן בצמצום שעות לימודי הקודש במערכת שעות הלימוד.

בשלב ראשון, יסופקו לבתי הספר שבתוכנית, מחשבים ניידים למורים, ועמדה בסיסית בכל כיתה הכוללת מקרן, מצעי החשכה, רמקולים וחבור אלחוטי לאינטרנט, ובית הספר יקבל תקציב בהתאם. בהמשך, משרד החינוך אמור לסבסד רכישת מחשבים ניידים ביחס של מחשב לכל 5 תלמידים, כדי להפוך את בתי הספר ל'מחשבים'.

ההשתתפות בתוכנית "לאומית" זו, הינה חלק מתוכנית רחבה ומקיפה לשינוי הציבור החרדי, והטמעת ערכים חדשים ומנוכרים, כאשר בתי הספר עצמם יהיו חלק מהותי ומרכזי בהטמעת השינויים והערכים הללו.

שיתוף הפעולה עם התוכנית, היא הסרת הרשמית של השלט "בית יעקב" - חזונה של שרה שנירר ע"ה, והכרזה פומבית כי מעתה מדובר בבית ספר 'ממלכתי חרדי' של משרד החינוך.

בגיליונו (145) הובא דיווח אודות "תוכנית היתקשוב" האמורה להיכנס בתקופה הקרובה בבתי הספר החרדיים, לפיה יותקנו בכל כיתות הלימוד (א-ח) מסכים המחברים לרשת מקוונת, דרכם יועברו תכנים לימודיים.

לפי פרסומי משרד החינוך, מטרות 'תוכנית התקשוב הלאומית' הן כדלהלן:

"המטרה היא לקדם 'פדגוגיה חדשנית'... שיטת הוראה ולמידה שבה התכנים הנלמדים רלוונטיים למוציאות המשתנה... התלמידים רוכשים מיומנויות הרלוונטיות לתפקוד מיטבי במאה ה-21... נועדה לשבור מחיצות בין העולם מהוץ לבית הספר לעולם שבתוך בית הספר... הפדגוגיה החדשנית מוטמעת תוך שימוש בטכנולוגיות מידע ותקשורת, שנועדו לקדם מיומנויות שונות הקשורות לניהול הלמידה... שיפור מיומנויות המורים, התאמת ההוראה להטרונגיות ושונות התלמידים וליצור רצף של למידה בכיתה ובבית... מיומנויות אלה אמורות להכין את תלמידי ישראל להתמודד עם אתגרים עתידיים, מקומיים וגלובליים, כלכליים, תרבותיים וביטחוניים, וכן לסייע לתלמידים התמודדות שדרושה להשתלבות בחברה ולהצלחה בעולם התעסוקה, שדרוג סביבת הלמידה של תלמידי ישראל לבין העולם", סוף ציטוט.

הוא אומר: המטרה האמיתית היא לא "רק" להקל על התלמידים ו/או המורים להבין / להסביר, כי אם לחנכם "להתמודד עם אתגרים

צנזורה על
פרשיות התורה!

עמ' 8

"האמונים עלי תולע
חבקו אשפות"

עמ' 6

ה'קורונה', ה'זום'
וה'תקשוב'

עמ' 3

בצל
הכינוס
לקראת
הפעלת
התוכנית

עמ' 2

תינוק היודע לדבר אביו מלמדו "תורה צוה לנו משה"
החדרת יסודות התורה והשקפתה
בחינוך ילדי ישראל בגיל הרך

עמ' 4

בצל הכינוס לקראת הפעלת התוכנית

בעובדה מוגמרת אלא שיש צורך למצוא פתרון לחששות הצפים ועולים. כי איזה מורה תיקח על עצמה סיכון של פיטורין ע"י ההנהלה הארצית של החינוך העצמאי? שבמקרה הפחות גרוע יסתיים בניזיפה שגם זה מאד לא נעים לשום מורה.

מורה מבני ברק העלתה חשש, מה יהיה כשהמורה לא תבוא יום אחד לעבודה, מי ישמור על המסך? מי אחראי אז על החסימה? מה יהיה בסוף השנה כשהתלמידות כבר תהיינה עם רגל אחת בחוץ? מי ערב לכך שלא יביאו מצגות שונות שאין להם

שייכות לחומר הלימודי? ומי ערב שזה לא יהיה חומר בעייתי? ושבאין ברירה... כדי להפיג להם את השעמום והבטלה - שכידוע מביא לדברים לא טובים - אז יתכן

שיעדיפו חומרים של "בדיעבד"...! למרבה הפלא בכינוס זה לא הועלה ההיבט המרכזי, שהתכנית לוקחת את חינוכן של רבות בנות ישראל למפנה מסוכן ביותר. לא הועלה שם הדבר הכי נורא שבעקבות זאת הרי שבאופן ישיר התוצאה המיידית היא, שהדבר יהווה זרז ומנוף להכנסת מחשב לבתים רבים, אשר כידוע עדיין ישנן משפחות רבות הנמנעות מלהשתמש במכשירים מכל סוג שהוא, מציאות המשמשת להם לחומת מגן לאידישקייט ולאווירה של הבית, ובכך שמזרזים הכנסת מחשבים על כל המשתמע, יש בכך בעקיפין מוטיב של כפייה על ההורים, שייאלצו שלא ברצונם להיכנע לסחף החברתי, שבתי הספר שהכניסו את פרויקט התקשוב יהיו האחראים הישירים לכך.

בקיץ האחרון התקיים בסמינר בירושלים כנס לקראת הטמעה מעשית של "תכנית התקשוב" בבתי הספר החרדיים. בכינוס השתתפו מורות מנהלות ורכזות הפרוייקט. מטרת הכנס היתה לבדוק את רמת ההתנגדות בשטח מצד המורות, שתפקידן לבצע את התקדים הכל כך משמעותי ורב החששות.

דברי סגוריה ואופטימיות הושמעו בגאון, מתוך ביטחון שלא תצא מכך שום פירצה רוחנית. בכינוס הובהר שהתוכנית תשמש אך ורק ללימודי קודש! לא יוקרנו סרטים!

ושבמסכי הענק יוצגו אך ורק דברי קדושה וצניעות!

ה ד ו ב ר ו ת בכינוס הסבירו: "פשוט, בתי הספר מתקדמים, ה ח ו מ ר י ם מ ת ק ד מ י ם , והמצגות שיוקרנו רק יעזרו, ובפרט

לבנות המתקשות בלימודים! הרעיון הוא ידידותי! וכל מורה תיאלץ לעבור קורס מיוחד שיחסן אותה מסכנות המחשב והאינטרנט...

בכינוס נאמר שלעת עתה יש תקציב חלקי לפרוייקט ולכן הדבר יוכנס בשלבים ורק לחלק מהכיתות. וגם עדיין אין חומר מסודר ויש צורך להקים מאגר מסודר.

הרמז היה שקוף, על המורות להיכנס למרוץ של הכנת חומר, מה שיביא להגדלת המשכורת מחד, ומאידך יקל עליהן את העבודה. הן יישבו בנחת והתלמידות יצפו במסכי הפלזמה, לתפארת בית יעקב אותה יסדה הרבנית שרה שניר ע"ה...

מול הנימה האופטימית הזו, כצפוי... נתנו מקום גם למורות בודדות להביע את חששן מהתקדים של הכנסת מסכי ענק לכיתות. אלא שהם הושמעו מנקודת הנחה שמדובר

לחברה החרדית, הנה לנו מחיר התבוסתנות של אי העמידה בתוקף מול הדרישות השרירותיות שלהם זה רבות בשנים, עד שאלו התלויים בתקציביהם, נאלצים לפתוח להם את השערים לרווחה ולהטמין בכיתות מוקש רב עוצמה, שלמרבה האסון אינו מותיר תקווה שעדיין תוותר דרך בטוחה להשריש בנוער יסודות איתנים הנדרשים להתמודדות בדור רווי נסיונות כדורנו.

זאת ועוד, איזה מוטיבציה תישאר להורים להשקיע עמל ויזע ומאמצים אין סופיים - שזה הוא האתגר שלהם לגדל דורות לתפארת, כאשר מולם עומדים בתי ספר שביודעין מרסקים את התשתית ואת העוצמה הרוחנית שכל ילד וילדה מביאים עמם מביתם, מחינוך הוריהם?!

הרי אין ספק שילדים שההוויי הדיגיטלי הפך לחוויה היומיומית שלהם, ישליך במישרין על צורת הבית וחינוך שאר הילדים הקטנים והגדולים. כל אמות המידה וצביון הבית יושפע מהחוץ, שבהכרח יהפוך להיות סובלני על הקורה מחוץ לחממה המשפחתית, וחוזר חלילה כגלגל המתגלגל ללא סוף. מי לוקח על עצמו את האחריות לכך?

לדאבון לב, רשתות החינוך של ש"ס והחינוך העצמאי ובתי הספר ה"מוכרים", כבר נתנו הסכמתן העקרונית ואנה אנו באים?

ספיחי קורונה

מערכת קול החינוך שלום וברכה. רציתי לעורר על תופעה שפוסה מאד בציבור החרדי ועוברת בשתיקה ובהסכמה. מאז הקורונה, נהיה לגיטימי ביותר להשתמש ב"זום" לפגישות עבודה או ללימודים.

בתי עובדת כמורה בבי"ס לחינוך מיוחד מחוץ לעיר בהנהלה חרדית, ולאחרונה, את כל הקורסים שעליה לעבור, או ישיבות צוות עם נשות מקצוע הכל מתקיים דרך ה"זום".

גם קורס שנקבע להיות בביה"ס, הרי שבנות הצוות, נשים ובנות חרדיות (ממגוון קהילות) דורשות שזה יתקיים דרך ה"זום" כדי לחסוך את זמן הנסיעות, וכל אחת אומרת ששאלה רב והתיר לה.

אני בעצמי שמעתי מרבנית מסויימת, שאם התכנולוגיה התפתחה, למה לא להשתמש בזה למטרותנו? אבל הרי נדרש לכך אינטרנט. אז כמובן, יש 'חסום'... נציין שהוסיפה: "מצויין שאתם חזקים בכך ותמשיכו עם זה".

גם נשים ובנות איכותיות מאד שהתנגדו בעבר, אינן מתנגדות היום. חלקן בדיעבד וחלקן מלכתחילה. נוצר מצב שהבודדות שמתעקשות על כך, מרגישות כאילו הן חריגות (וכנראה כך גם מסתכלים עליהן).

אגב, אציין מספר נקודות:

מורה באחד התיכונים לבנות מרקע מעט חלש מהפריפריות, בבית ספר שהתבקשו למסור שיעורים דרך ה"זום". אותה מורה יראת שמים אמיתית שרצתה לעזוב את העבודה עקב כך, שאלה רב ותשובתו היתה לא למסור דרך ה"זום", אך לא לעזוב את העבודה ולהמתין עד יעבור זעם.

המורה מספרת שאחת התלמידות סיפרה לה לאחר הסגר שכל הבנות גלשו באינטרנט בתקופה זו וכלל לא הקשיבו לשיעורים שנמסרו במרחב הקולי. ואז הגיבה אותה מורה, "כמה גדולים עיני חכמים" שהורו שלא להשתמש ב"זום". כביכול כדי שבנות תמנענה מלגלוש, כי הנה התברר שלימוד ב"מרחב הקולי" זה משעמם, ומי בכלל מקשיבה? ומה נשאר מכל ההיתר?! הלגיטימציה להשתמש באינטרנט...

ועוד תגובה. מורה צעירה שלמדה בסמינר חשוב בבני ברק כששוחחה עם מנהלת של בי"ס של "שובו", וזו אמרה לה שבתקופת הסגר היו מורות שהתנגדו למסור דרך ה"זום", ובודאי שלא להכניסו לבית. אותה מורה צעירה אמרה

ה'קורונה', ה'זום' וה'תקשוב'

לה בפליאה ובביטול, אני לא מבינה מה הבעיה להכניס זום הביתה, ואח"כ להוציא? למרבה הכאב רבים נשאר עם ה"זום" בבית. וגם עם הסרטים ה'חרדיים' וכל הבית הפך למשהו אחר לגמרי.

תכנית ה'תקשוב' גם בת"תים

אל מערכת קול החינוך.

לצערנו בתקופה האחרונה ניתן תקצוב מלא למוסדות החינוך עבור הכנסת מחשבים למוסדות. גם אצלנו בחיידר הגישו בקשה לכך, ולחיידר הגיע ציוד ענק של מחשבים, מקרנים ועוד.

להפתעתנו הרבה אנו כמלמדים, קבלנו הוראה כי עלינו לעבור קורס שנקרא "תקשוב", ללמוד כיצד להפעיל את המערכת.

ולא עוד שמחוייבים אנו לעשות זאת דרך "מרכז פסגה" הגוף שמבצע את כל הפרוייקטים המהפכניים של משרד החינוך, להפוך את החינוך החרדי לאקדמי וממלכתי.

מבירור של אחד המלמדים, עשרות חיידרים חוייבו לקיים קורס כזה. וכפי שמוכח במייל דלהלן שנשלח מת"ת באלעד לקבוצת "מזכירי מוסדות":

"קיבלתי את התקציב, אך לפי מה שראיתי הוא תקציב גבוה שלא ניתן לבזבז אותו על צרכי המוסדות החרדיים שלא יכולים להכניס מידי הרבה טכנולוגיה. מישחו ניצל את התקציב הזה ויכול לעזור כיצד לחלק אותו ודרך מי? או חברה שמתמחה בתחום. תודה מראש".
07.07.2001

פשוט מוכרים את כל היקר והקדוש, על מנת שיוכלו לקבל עוד ועוד תקציבים!

כיצד ניתן להחריש לעת כזאת, מול ההשפעה הקלוקלת וההרסנית שמחדירים למלמדי דרדקי יראים ושלמים, ולילדים הטהורים? עד מתי נחריש!?

דרישה "חרדית" להתאמה תרבותית!

לכבוד מערכת קול החינוך מגמה חדשה והרסנית צוברת תאוצה, הטמעת "תכנית התקשוב" במוסדות חינוך והנגשתם מול צוותי חינוך וכן מול תלמידים, באופן שחושף ללא הצדקה וללא היתר מורים ותלמידים לסכנת המחשבים.

מסתבר שפרוייקט "לימוד מרחוק" שנגיף הקורונה הביא לעולם, חיבר את שתי התכניות, כאשר על תשתית "תכנית התקשוב" העצימו ומינפו את סגירת המוסדות והחרבת התלמידים והתלמידות שהפכו למובטלים טיילני גינות ופארקים במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב התוצאות ידועות ומחרידות בהיקפן.

בישיבת ועדת חינוך התרבות והספורט מיום שלישי כ"ט בתמוז התש"פ השמייע דברים מנהל מחלקת חינוך בעיר חרדית (שהינו גם חבר בארגון "גשר" הידוע לשימצה):

"...אדוני היושב ראש, כדאי להדגיש את הנקודה שאנחנו מדברים פה על 450,000 ילדים שלומדים במערכת. אנחנו כרגע בעיצומו של הגל השני. יש נושאים כל כך מהותיים כמו למידה מרחוק, והלמידה מרחוק של 450,000 ילדים היא שונה עם הרבה מאוד פערים בתשתיות. מענים שהיו אמורים להינתן ותקציבים שהתחילו להתגלגל, נתקעו, וחבל."

הקורונה היא גם הזדמנות. יש לנו אפשרות להתאמה תרבותית בנושא התקשוב, ועם הרבה רגישות והרבה חוכמה אפשר לקדם ולתת גם לילדים במערכת החרדית את האפשרות ללמידה מרחוק - כל אחד עם הכלים וההתאמה שמתאימה לו".

משמעות דבריו הם, שהלה נוזף בנוכחים בועדה על כך שנושא ה"תקשוב" אינו מקודם דיו, כאשר לדבריו הקורונה מהווה הזדמנות "להתאמה תרבותית בנושא התקשוב"!

האם יש צורך להסביר מה המשמעות של 'התאמה תרבותית'? לאיזה תרבות? לתרבות החרדית?! האם לא מובן מאליו מה יקרה לתרבותם של 450,000 ילדים (כלשון הדובר) כאשר המכשירים השונים ייפכו לחלק מרכזי ביומיום שלהם?

בכבוד רב
קורא מבני ברק

תינוק היודע לדבר אביו מלמדו "תורה צוה לנו משה"

החדרת יסודות התורה והשקפתה בחינוך ילדי ישראל בגיל הרך

תורה, "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב". להשרישו בגרסא דינקותא כי התורה ירושה היא לנו, וחייבו לאביו לחנך את בנו במצות כשהגיע לחינוך, למען יעשה לו טבע ויקשה להפרד ממנו. עכ"ל.

ובטעם בחירת פסוקים אלו כתב הגה"ח רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל מנהל רוחני דיישיבת פוניב' בספרו "אור יחזקאל" (מכתבים ח') "...כי עיקר וראשית הלימוד צריך להיות יסודות הדת, "תורה צוה לנו משה", שיהא זה לימוד דיבורו".

ועל מה שאמרו ז"ל דכל שאינו מלמדו מראשית דיבורו 'תורה צוה לנו מורשה וגו' הריהו כאילו קוברו ח"ו. העיר בזה מרן הגאון הגדול רבי משה שמואל שפירא זצ"ל ר"י באר יעקב דלכאורה צ"ע, הלא יש לו עוד זמן טובא ללמוד אח"כ. הן נכון שאין זה הטוב ביותר, אך מדוע נחשב כבר "כאילו קוברו". אלא מכאן, שאם הילד אינו מקבל ברגע הראשון עוד מראשית תחילת לימודו את המבט שהתורה היא העיקר, שהכניסה שלו לעולם באה עם "תורה צוה לנו", אם אין לו התחלה זו הרי כאילו קוברו. כשאין את היסוד, יש חסרון בכל מה שיעשה וילמד אחר כך, עכ"ד. ללמדנו כי בטרם לימוד התורה צריך להשריש בלבו בראש ובראשונה אמונת התורה אשר היא למורשה לנו במסורת אבות, ואשר היא ואין בלתה חיינו ואורך ימינו.

ובזה יבואר מה שנבחר פסוק זה ד"תורה צוה לנו משה מורשה וגו" טפי משארי פסוקים המדברים בשבח התורה. והוא משום שהפתח ללימוד התורה הוא מסורת התורה עד למשה מפי הגבורה, אשר זוהי הערובה היחידה לכך ששום רוחות שבעולם עם הדעות הכוזבות המנשבות

שכתב בספר החיים (חלק חיים טובים) לרבינו חיים בן בצלאל אחי המהר"ל, וז"ל: "וכשמתיחיל התינוק לדבר, אביו מלמדו פסוק של "שמע בני וגו'" ופסוק "תורה צוה לנו משה וגו'", ועל ידי כן מביאו לחיי עולם הבא. ואע"ג שהתינוק אין לו שום הבנה, מכל מקום מביאו לידי הרגל וחינוך דבר עכ"ל.

וכתב בספר חסידים (סימן ד"ש), וז"ל: "ובכל קנין קנה בינה (משלי ד ז) שיהא לו רב שידע ויבין מה הוא לומד, אע"פ שאינו לומד אלא עברי, צריך שיהא מבין מה הוא לומד, כשלומד מקרא צריך להבין לו, כשהגיע לדברי יראת שמים כגון לכבד את התורה, ולומר לו שהבורא בשמים והוא הנותן והוא המפרנס, ויראה לו שבשמים הוא, ואם יגדל ילמדוהו שיש ג"ע וגיהנם, כי הילדים לבם כלב הגדולים בחלום, סבורים שהכל אמת, כך הילדים סבורים שכל דבריך אמת, קודם שירגילוהו חברים רעים לדברים רעים, עכ"ל.

הרי לנו יסוד גדול בחינוך ילדי ישראל, שאת יסודות הדת אין מחדירים ומשרישים באמצעות הבנת השכל בלימוד התורה, אלא אדרבה, דווקא בעת היותו פעוט רך שבקושי יודע לדבר, אזי הוא שעת הכושר לשנן וליטע בו יסודות התורה והאמונה, שהוא למעלה מהשגת השכל האנושי החומרי, והכל בנוי על מסורת אבות.

וכתב הסבא מקלם (ח"א דף קס"ב), וז"ל: "טבע באדם, כי כל דבר שיתרגל בו קשה לו הפרידה מזה, הן לטוב או למוטב, ובאמת הוא ענין גדול מאוד להתחנך בדברים טובים ובהנהגות טובות, וכל הקודם בהן זכה בהן, עד שאמרו (סוכה דף מ"ב ע"א) "תינוק שיכול לדבר אביו מלמדו תורה, מאי

בקרא (דברים יא, יט) "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם", כתב רש"י וז"ל: "לדבר בם - משעה שהבן יודע לדבר למדהו "תורה צוה לנו משה", שיהא זה לימוד דיבורו, מכאן אמרו: כשהתינוק מתחיל לדבר אביו משיח עמו בלה"ק ומלמדו תורה, ואם לא עשה כן הרי הוא כאילו קוברו, שנאמר: "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם וגו'", עכ"ל.

וכן איתא בגמ' (סוכה דף מ"ב ע"א): "תנו רבנן, קטן היודע לנענע חייב בלולב וכו', יודע לדבר אביו לומדו תורה וקריאת שמע, תורה מאי היא, אמר רב המנונא תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב", קריאת שמע מאי היא, פסוק ראשון",

וכתב הגר"א באמרי נועם (ברכות כ') וז"ל: "ומה שהקשו התוס' ממ"ש "מלמדו שמע ישראל". לא קשה מידי דזהו רק מפני חינוך לימוד התורה ולא מפני מצות ק"ש, וגם די בפסוק ראשון לבד. ועוד דבירושלמי כתוב מלמדו ג"כ פסוק "שמע בני מוסר אביך" שהוא מוסר. וגם פסוק תורה צוה לנו שהוא תורה. ופסוק שמע שהוא קבלת מלכות שמים ולא מחמת חיוב ק"ש הוא", עכ"ל. הרי לנו בדברי הגר"א שראשית החינוך ללימוד תורה הוא דוקא בפסוקים אלו משום שבהם יסודות הדת.

עוד יסוד רואים מכאן בהלכות חינוך, דאף בתינוק ובפעוט קטן ורך בשנים שאינו בר הבנה כלל, אעפ"כ צריך לשנן לו את יסודות הדת והתורה עוד בטרם הכנסו לשערי תורה, כדי שיחדרו הדברים לטבעו וממילא יתקדש בקדושת התורה להיות כלי מוכן להשראת קדושת התורה, וכמו

מאמר זה הינו המשך למאמרים ומשנת גדולי הדורות בנושא זה שפורסמו בגיליונות 91, 93, 96, 119, 135, 142, 146

בחללא דעלמא לא יזיו אותו ממקומו, כמו שכתב רש"י על הפסוק הנ"ל (דברים לג, ד), וז"ל: "תורה - אשר צוה לנו משה מורשה היא לקהלת יעקב אחזונה ולא נעזבנה".

ונתבאר ברש"י יסוד גדול, אשר הגורם ל"אחזונה ולא נעזבנה" הוא מה שמורשה היא לקהלת יעקב, והיינו 'מסורת אבות'. ורק החדרת והשרשת יסודות מסורת אבות מדור לדור בלב הפעוט, היא ורק היא הערובה היחידה שגם כי יזקין לא יסור ממנה. הוי אומר כי לימוד יסודות האמונה יש לו דין קדימה בחינוך ילדי ישראל על כל שאר כל התורה כולה.

והנה גם המהרש"ל הביא גירסת הירושלמי דמלמדו "שמע בני". [ובירושלמי שלפנינו ליתא] וכגירסת הגר"א דלעיל, ומקורו מדברי המרדכי סוף פ"ג דסוכה (אות תשס"ג) שכתב, וז"ל: "בספרי תני לדבר בם, מכאן אמרו כשהתינוק מתחיל לדבר אביו מדבר עמו בלשון הקודש. ובירושלמי מסיים דמלמדו פסוק שמע בני מוסר אביך".

והן הן הדברים, וכמו שנתבאר דתחילת לימודו של התינוק צריך להיות מראשיתו ענין מסורת אבות, אם ע"י "תורה צוה לנו משה מורשה וגו'" ואם ע"י פסוק "שמע בני מוסר אביך", דמכח אמונת אומן זו מובטחים אנו בהמשכיות מסורת התורה מדור לדור, וכמו שכתב רש"י דמורשה היא לקהלת יעקב, אחזונה ולא נעזבנה.

הוי אומר כי החינוך ליסודות האמונה הוא הוא ההתחלה והראשית של לימוד התורה. ועוד משעה שהתינוק אך יודע לדבר, כבר אז צריך לשנן לו ולטעת ולהשריש בו את יסודות האמונה, לדעת שאין אנו דנים משכלנו כלום, ואין לנו אלא מסורת הדורות.

וזהו מה שאמרו חז"ל (פסחים דף מ"ט ע"ב) תנא רבי חייא, כל העוסק בתורה לפני עם הארץ כאילו בועל ארוסתו בפניו, שנאמר: "תורה צוה לנו משה מורשה", אל תקרי מורשה אלא מאורסה", ע"כ. ונראה דאף לדין דקרינן "מורשה" וכמ"ד יש אם

למסורת, מ"מ כל הכח להתחבר בפנימיותו אל קדושת התורה בבחינת "מאורסה" הוא מכח השעבוד לשלשלת מסורת התורה שהיא למורשה לנו מאבותינו, שאז הוא כיתנד תקוע בל תמוט, וכמו שכתב רש"י שנאחזנה ולא נעזבנה.

וכע"ז כתב ה"שפת אמת" (דברים, סוכות תרנ"ד) וז"ל "והתורה שקיבל מרע"ה בסיני מיוחדת היא לנשמת בני"י והיא "מורשה" בכתב. אבל הקרי אמרו "מאורשה", שצריך האדם לתקן עצמו להוציא מכח אל הפועל רשימות אותיות התורה שנחקקו בנפשות בני"י. ע"י תיקון הגוף להיות כלי שיאירו בו אותיות התורה", עכ"ל. והן הן הדברים שכל עבודתנו בלימוד התורה ובקנייניה, הכל הוא להוציא מן הכח אל הפועל את מה שנשרש בנו מאבותינו הקדושים.

ויסוד זה חזינן ממתן תורה בסיני, שקדמה לה מסורת התורה מאבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, וכדאיתא בספרי (ברכה פסקא ד') ... ד"א תורה צוה לנו משה, וכי ממשה אנו אוחזים את התורה, והלא אבותינו זכו בה, שנאמר: "מורשה קהלת יעקב", ע"כ. וגירסת הגר"א שם הוא בזה"ל: "ד"א תורה צוה לנו משה, לא ממשה לבד אנו אוחזים את התורה שאף אבותינו זכו בה, שנאמר מורשה קהלת יעקב וכו'".

ובפירוש "ספרי דבי רב" לר"ד פארדו וז"ל: "ד"א כו' אבותינו זכו לנו בה, כצ"ל. ונראה שמרגיש דמאי 'צוה' דקאמר, הוי ליה למיכתב "לימד לנו" או כיוצא. אלא הכי קאמר, משה לא עשה לנו אלא הציזוי לזרזנו, אבל לאו מדידיה אנו אוחזים בה, אלא ירושה לנו מאבותינו", עכ"ל.

והביאור הוא דהן הן הדברים, דאם לא שקדמה מסורת התורה מאבותינו הקדושים וכאמרם ז"ל מימות אבותינו לא פסקה ישיבה מהם, אז לא היה בכח מה שצוה לנו משה להקבע בפנימיותנו להיות לנו למורשה לנצח נצחים, וכדי שיהיה להתורה המשכיות וקיום לדורות בכל המצבים והנסיגות בכלל ובפרט, היה צריך

מקודם לזה ליטע ולהשריש מסורת אבות בקיום התורה"ק והאמונה בה' ובתורתו. כי השקפת התורה ע"פ מסורת התורה המקובל מדור דור היא היסוד ללימוד התורה ולקיומה בתעצמות עוז.

ובמאירי הביא לסברת ר"ת ותמה בזה וז"ל: "וגדולי עולם ראיתי שפרשו שמאחר שפסוק זה כלל לכל התורה הרי הוא כמי שכתבה, ואיני יודע פה קדוש היאך אמרה", עכ"ל [וביד רמ"ה כתב שם דמיירי כשמשלים כתיבת הס"ת בפסוק זה דמעלין עליו כאילו כתבו כולו, יעו"ש].

ובישוב דברי הר"ת כתב שם המהרש"א. "ורב המנונא אמר ליה, דזה אי אפשר לאדם אחד לכתוב ד' מאות ס"ת, ודלמא מה ששמעתם שכתב ד' מאות ס"ת היינו לתינוקות תורה צוה לנו משה וגו', כדאמרינן פ' לולב הגזול משיתחיל הקטן לדבר אביו מלמדו תורה צוה וגו'. וחזינן דרב המנונא לשיטתיה אזיל, דהא איהו מרא דהאי שמעתתא בסוכה דתינוק היודע לדבר אביו מלמדו תורה צוה וכו', וס"ל לרב המנונא דכל התורה כולה נכללת ביסודה ושורשה בפסוק "תורה צוה לנו משה מורשה וגו' שיסודו ענין מסורת אבות אשר מכח קדושת אמונת אומן זה המושרש בנו עוד מהיותנו עוללים ויונקים, הנחילנו הקב"ה את תורתו.

ובזה יבואר כמין חומר הא דאיתא במכות (דף כ"ג ע"ב): "דרש רבי שמלאי, שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שס"ה לאוין כמנין ימות החמה ורמ"ח עשה כנגד איבריו של אדם. אמר רב המנונא מאי קרא, "תורה צוה לנו משה מורשה", תורה - בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך - מפי הגבורה שמענום", ע"כ. ופירש רש"י וז"ל: "שית מאה וחד סרי - והיינו דכתיב תורה צוה לנו משה ושתיים מפי הגבורה הרי שית מאה ותלסירי", עכ"ל. הרי לנו דס"ל לרב המנונא כשיטתי' דכל התורה כולה נכללת ומרומזת בהך קרא, וכדקאמר שמרומזים בזה תרי"א מצוות.

האמונים עלי תולע

חבקו אשפתות (איכה ד, ה)

לכבוד המערכת הנכבדה.

ברצוני לשתף את הקוראים בזעזוע שתקף אותי נוכח ביזוי כבוד התורה ותינוקות של בית רבן ובנות ישראל הכשרות.

היה זה ביום ג' פר' חיי שרה, עברתי ברח' רבי מאיר בעל הנס שברמת בית שמש ב', ולתדהמתי אני מבחין ברכב של העירייה המחלק חולצות ירוקות עליהם מתנוססת הסיסמה "שומרים על בית שמש נקיה", לבחורי ישיבה קטנה. היה זה בשעת סדר א' (בשעה 9:40).

הבחורים החלו להסתובב ברחוב עם אשפתונים בידיהם, ולאסוף את האשפה המתגוללת ברחוב. פקחי העירייה עמדו מהצד מחוייכים מאוזן לאוזן, כשהם מתעדים את האירוע המביש.

אברכים שעברו במקום וביקשו למחות על השפלת בני ישיבות, שמקומם הטבעי הוא בבית המדרש, מחו בקולם ומהם שאספו חיש מהר מלא חפניים אשפה ומיהרו לשפוך אותו לפנייהם, כדי שיהיה להם מה לאסוף לשקיות שהעירייה ציידה אותם...

הם הבינו את הרמז, והאחראי על המבצע נתן להם הוראה לנטוש את המקום ולחזור ל...ישיבה, כשעוד הספקתי לשמוע אותו מסביר לבחורים, שהם עשו "קידוש ה' גדול" בכך שהם ניקו

את ארץ ישראל...

באותו רחוב נצפו גם ילדי חמד מתלמוד תורה באיזור, אף הם לבושים באפודות ירוקות וכפפות לידיהם, אוספים בהתלהבות את הזבל, כשחלקם אף מצויידים במטאטא.

בינתיים עברו במקום עוד אברכים בדרכם לכולל, שאף הם נחרדו למראה המבזה, ואחד מאתנו החל להשמיע דבריו באזני הילדים והמלמדים, שעצרו ממלאכת ה"קודש" והקשיבו לדבריו: "ילדים צדיקים טהורים, באתם לעולם לקיים מצוות ולעבוד את הקדוש ברוך הוא. העבודה הזו לא שייכת לכם, יש עובדי זבל שזו היא מלאכתם, ואילו אתם - תינוקות של בית רבן ללא חטא שהעולם עומד עליכם - עליכם לעסוק בהחזקת העולם! דעו לכם כי המדינה רוצה להשפיל אתכם, שהם ישבו במשרד ושאתם תתבזו ותשרתו אותם".

הילדים שכבר הועלטו בקלישאות נבובות, ענו "אבל צריך אהבת ישראל!" והשני תיקן ואמר "יש מצווה של נקיון ארץ ישראל!" התפתח דו שיח והמלמדים היסו את הילדים שלא יגיבו...

אחד האברכים החליט לעשות מעשה ולזכות את הילדים ב"מצוות נקיון ארץ" והשליך זבל ליד הילדים, כדי שיבינו את המעשה הנפלא שלהם... הילדים בתמימותם רצו לאסוף, אך המלמד הבין את הרמז... בפרט כאשר אחד האברכים החל לתעד את האירוע, ואז לפתע פתאום המצווה התפוגגה והמלמדים עם תלמידיהם נמלטו כשהם מותירים את הזבל הקדוש במקומו...

* * *

חשבתי שבכך נגמר הסיפור, אך כאשר הגעתי לכולל, פוגש אני באברך שמספר לי שהוא עבר ליד קניון "לב הרמה" (שבפינת רח' הרצוג - נהר הירדן), והבחין בקבוצה של כ-20 בנות ישראל עם אפודות ירוקות, והיה נראה שהיו שמה אתן מורות או מלוות, שגם הן היו לבושות באפודות, כשהם אוספים את האשפה משל היו פלחיות עובדות עיריית טול כרם...

אוי לאותה בושה, אוי לאותה כלימה, שהופכים בחורים ובנות ישראל יחד עם ילדי תשב"ר טהורים לקיים מה שנאמר "האמונים עלי תולע חבקו אשפתות..." אין די מילים לעלבון הצורב הזה. איך לוקחים יהלומים והופכים אותם לגורפי ביבין... איה הם המלמדים והמורות? איה הם המחנכים והמנהלים?

ואחתום בכאב, י.ג. תושב בית שמש

נ.ב. מצו"ב מספר תמונות שנלקחו מהמחזות המבישות, נא להסתיר פנים.

והעירייה מתפארת בבזיון התורה!

ילדי ת"ת לאוספי זבל!

התלהבות בעבודתה...נקיון

המלמד מחלק שקיות אשפה

...ולאחיו יאמר חזק!

כקורא ותיק של גליונכם החשוב והמכובד, חשבתי לא אחת, איך זה שאתם לא מתייאשים?

איך זה שהדיו עדיין לא אזל מהקולמוס מרוב דיווחים בגליונכם על המתחולל בשנים האחרונות במערכת החינוך החרדי המתוקצב?

זה כ-15 שנה, שמדי חודש בחדשו אתם מדווחים על כל מיני פרצות בשדה החינוך, ולא די שלא עלה בידכם לעצור אותם, כי אם ככל שחולף הזמן, הפרצות רק הולכות ומתרחבות.

כך שהשאלה העולה מאליה, מה המטרה אם בין כה וכה אין מעצורים, שבביל מה להתריע, סתם ככה כדי לשבר את הלב?

כתשובה, אמשול משל למה הדבר דומה.

באחת הנהרות החוצות את עיר הבירה, עומד גשר המשמש מידי יום ביומו אלפים ורבבות, לעבור מצדה האחד של העיר לצדה השני.

באחד הימים נודע כי יסודות הגשר נתרועעו ומסוכן לעבור על גביו, אך במקום נמצאים שומרים מטעם המושל שאינם מניחים לתקן את הטעון תיקון, בתואנה כי זו עלילה שפלה נגד העירייה, למרות הסדקים הנראים בעליל.

הדבר נודע לכמה מהתושבים, שהחליטו כי מחובתם האנושית להזהיר את העולים לגשר כי הינו מסוכן, ולא כדאי לעבור על גבו, כי אם לפנות לגשר סמוך שאמנם אינו נוח ורחב כראשון, אך יסודותיו חזקים ובריאים.

הללו עמדו סמוך לגשר שבועות ושנים, הזהירו וחזרו והזהירו, אך התוצאה היתה שרק מעטים, יחסית, שמעו בקולם ועברו לגשר הסמוך, ואילו רוב האנשים העדיפו להמשיך כהרגלם לעבור בגשר שכלפי חוץ נראה מאד נוח, רחב ועם כל הנוחיות אליהם הורגלו בני אותו הדור, ואף זלזלו באזהרות החוזרות ונשנות של הגודניקים הנתפסים על "זוטות", שפה ושם יש סדק ביסוד... ופה ושם הברזל אכול מרוב חלודה... ובאיזה מקומות כבר רואים בבירור שנפער חור לא קטן...

כחלוף שנים לא מעטות אירע האסון הנורא, הגשר התמוטט בהיותו עמוס לעייפה בבני אדם, איש מהם לא שרד את האסון המחריד שלא נראה ולא נשמע כמותו מזה שנות דור, לעומת זאת האלפים שכן שמעו

לקול המתריעים ולא התקרבו לגשר הרעוע, איש מהם לא נעדר.

או אז הבינו הכל, מה הועילו אותם יחידים, שהתריעו וחזרו והתריעו. אמנם הם לא הצליחו לעצור את ההמון, אך בזכותם נצלו אלפים. הם מאד רצו שכולם ינצלו, אך לדאבון לבם הם היו אצל הרוב כקול קורא במדבר, כי הנוכלים שהיו מעוניינים בהרגעת השטח, הוזילו הון עתק לשחד דמויות מרכזיות ומשפיעות שלא יתריעו ולא יזעקו, ואדרבה אף ימליצו להשתמש דווקא בגשר זה הבנוי לתלפיות, ולא בגשר הסמוך שההליכה על גביו קשה ומאמצת.

והנמשל מובן מאליו. אמנם גליוני "קול החינוך" לא הצליחו לעצור את ההמונים מלעלות על הגשר הרעוע, אך ב"ה לא אלמן ישראל, ואלפים רבים למדו לפקוח עיניים ולבדוק היטב האם צאצאיהם אכן מקבלים את החינוך הבריא והמקובל משנות דור, ולא

ללכת שבי אחרי 'מרגיעים' למיניהם ש"הכל כבעבר ולא חל שום שינוי".

ולכן כל ידיעה גם המזערית ביותר, שאתם מפרסמים, הוא ענין של פיקוח נפש והצלת נפשות, כי בכך עוד הורה ועוד הורה יידע להזהר מפח יוקשים, שמשרד החינוך פורש לרגלי הילדים הטהורים.

אז נכון שהידעות המתפרסמות גורמות לכאב לב ואולי אף מדכאות, אך זוהי הדרך היחידה להציל את אלו שמעוניינים להנצל, ויש להודות להשי"ת על כל גליון הרואה אור. אין לי ספק שההצלחה הגדולה שאנו עדים לה בשנים האחרונות, שקמים עוד ועוד מוסדות בכל העדות והחוגים שאינם תלויים בתקציבי השלטון, חלק גדול ממהפכה נפלאה זו, היא תודות לגליונות "קול החינוך" שאינם פוסקים מלהתריע ולחזור ולהתריע.

לכו בכוחכם זה והושעתם את ישראל. חזקו ואמצו!

צנזורה על פרשיות התורה!

די וואך ביי אונזערע גן
פרשת תולדות
לימנח ולירמק לא חיו ילדים, כל אחד נסד בביתו ותחמלו לה' ה' שמע לתפילתו ותנה צלילתו לתם ותמוסים (ג'צולילג) יעקב ועשיו. יעקב היה צדיק-למיר ויעשה רחבה מצותו. עשיו היה רשע-יחיד חילק לנדר חיות ולפשות עבדות. עשיו ודוד יריו שאר המהדר, יעקב במוקד ערשים. עשיו בנקש מיעקב תבוא לי אוכל, הוא נזעק חזק בנקש בצורה לא יסד, חשפון לי את האוכל לתוך הפת, עשיו אוכל בלי ברכה וספה. הברכות- יחזק בנקש משעו שיבאו לו אוכל ביד שיוכל לנדר אותו. עשיו ודוד יריו שאר המהדר, יעקב במוקד ערשים. עשיו בנקש מיעקב תבוא לי אוכל, הוא נזעק חזק בנקש בצורה לא יסד, חשפון לי את האוכל לתוך הפת, עשיו אוכל בלי ברכה וספה. הברכות- יחזק בנקש משעו שיבאו לו אוכל ביד שיוכל לנדר אותו.

די וואך ביי אונזערע גן
פרשת וישב
יסק תחית תולד חלום, חשפון חיות וכוונת- לפתע ילדו משוחים. יסק אושר לאחיה: אני הכי חשוב, בני אחיה מלי וביני בניו ילי. האחים של יוסף וקרו לבדו, תבוא היה מלי חשית ועקריבם, אך הקב"ה אונח את חבדיקם ומלי אונח תמוסים, תחשית לא עשו כלום ליסק. והנה באר כותבני ערבים עם נמלים, פתיחת את יוסף מחבור ומירידה אותו לארץ מצרים.

די וואך ביי אונזערע גן
פרשת ויגש
בני יעקב יורדים למצרים ומבקשים אוכל, יוסף נמצא במצרים ואומר להם: אני יוסף אחיכם. בני יעקב רבים במחורות ליעקב לבשר לו על יוסף, הם מונשים בדרך את שרת, עם מידעל (כינוי).

לכבוד המערכת הנכבדה. ברצוני להתריע על התוצאות הנוראות והקשות עקב ההשתלטות של משרד החינוך שבשנים האחרונות הולך וגובר על החינוך החרדי בכלל, ועל גני הילדים והמעונות בפרט, כאשר הם שולחים מפקחים ומפקחות לחנך את הגנות, שסיפורי התורה ה"קשים", אינם מתאימים לילדים הרכים, ולכן יש לצנזר חלק מנושאי פרשת השבוע, כך שמהלך המחשבה של הגנות כבר מתוכנת בצורה כזו, למעט ככל האפשר בהעברת מסרים "קשים".

להלן מספר דוגמאות מ'דפי קשר' של גן ילדות חסידי באידיש (ראה צילומים):
בפרשת תולדות, לא מספרים שיעקב **רימה** את עשו ושיצחק לא ראה, אלא שיעקב נכנס ליצחק וקיבל ברכות...

בפרשת **וישב**, נמנעים מלספר שהאחים **מכרו** את יוסף וכותבים שהאחים זרקו אותו לבור, והערבים הוציאו אותו מהבור למצרים...
בפרשת **ויגש**, התעלמות מכל סיפור יוסף והאחים, אלא האחים ירדו למצרים וגם יוסף היה שם...

הוי אומר, כל הדורות מיום קבלת התורה ועד דורינו, לא הבינו לנפש הילד, והניחו לספר להם סיפורים "קשים", עד שבא משרד החינוך הנאור, והציל את הילדים המסכנים...

אברך חסידי נושב מודיעין עילית

מִן הַגְרִי"ש אֲלִישֵׁיב צֹק"ל: "גְזִירָה בְעִיקְרֵי הַדָּת!"

לכבוד מערכת קול החינוך העומדים כשופר להתריע מפני הסכנות. ראיתי את עלון קול החינוך האחרון (תשרי תשפ"ב) וברצוני להוסיף בענין הירידה הנוראה מלפני עשר שנים כאשר רבבות עמך בית ישראל בראשות גדולי ישראל יצאו למחאה אדירה נגד השתלטות השלטון על החינוך בפרשיית עמנואל, לעומת הכניעה כיום בפתח תקוה.

כזכור שמרן הגרי"ש אלישיב צוק"ל עצמו, אף שכבר היה זקן מופלג, הגיע לעצרת ואסירי עמנואל נגשו אליו ונתן להם את ידו וברכם וחזקם לקראת כניסתם לכלא. ובאותו מעמד השמיעו בשמו את הדברים דלהלן:

"הדבר העיקרי כי באנו ליידע, להודיע ולהתוודע, את דברם של גדולי ישראל ורבבות מקבלי דעתם, ולומר לערכאות העליונות והתחתונות כאחד: בדברים הנוגעים בציבור נפשה של היהדות החרדית, אין לכם חלק! כל מי שיבוא ויכריח אותנו ללמוד עם מי שלא הסכימו לדרישות הרוחניות כהנחיית רבותינו, כאילו מכריח אותנו לעבוד עבודה זרה! אנחנו מקיימים בעצרת זו מצוה של 'ונקדשת' כנגד גזירה בעיקרי הדת, זה לא רק כערכתא דמסאנא, אלו עיקרי הדת!"

גם בשעתו ההוראה הייתה להורים מבלי להתייחס לעמדת החינוך העצמאי. ואילו זכינו גם היום היו ההורים עומדים כחומה בצורה. וחבל.

בין "אי התאמה" רוחנית ל"אי התאמה" מסוג אחר...

אנו אוהבים מאד את העלון שלכם שהוא היחיד שאכפת לו באמת מהחינוך הטהור, בזמן שכל האחראים האחרים נטשו את מקומם על המשמר ואין ספק שניכר האכפתיות הרבה בנסיון להציל ולשמר את פך השמן הטהור שהוא העיקר וזה החינוך של הדור הבא.

קראתי בכאב על הפסיקה האטומה של בית המשפט בנוגע לבית הספר בפתח תקוה, רק רציתי להעיר משהו קטן וחשוב לצערנו והדברים ידועים, פעמים רבות בתי הספר והסמינרים השונים לא מקבלים בנות מסוימות לא בגלל שאינן מתאימות לאורח חיי המוסד החינוכי, אלא אך ורק מאחר וסבם היה שכנו של האור החיים הקדוש, במקום "שיתמזל מזלו" ויהיה שכנו של סבא של מנהל/ת המוסד החינוכי, אך מאחר ולא נעים

להגיד סיבה זו בפרהסיא אזי תולים זו באצטלא צדקנית של אי התאמה למוסד החינוכי מסיבה של רמה רוחנית.

כמובן שהדברים לא נוגדים ולא סותרים את כל אותם פעמים בהם אכן מדובר היה במקרה של אי התאמה מבחינה רוחנית ולצערנו בית המשפט כפה באטימות הכנסת משפחות שכאלה.

בתקוה שלא תצא תקלה מתחת ידינו י.ו. - בני ברק

"שרפו כל מועדי א-ל בארץ" (תהלים עד.ה)

לכבוד המערכת הע"י. בהקשר למה שכתבתם אודות חוברת "סוכת החברים" שחולקה באחת הגנים, שתוכנה "חיות שבנו סוכה באחדות", קראתי את הדברים המעזזעים, אך יש צורך להדגיש שהבעיה היא לא רק ששינו את המסר של מצוות הסוכה ל"התלכדות חברים". ולא רק מה שהורידו מקדושת הסוכה והאושפיזין הקדושים והביאו חיות ושרצים, אלא טמון כאן דבר דזוני וגורא של זלזול בחרדים שומרי

התורה, שהם עוד איזה 'צורים'! יש בע"ח ויש אנשים.

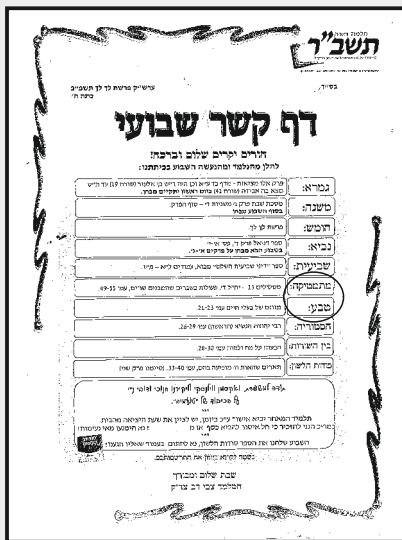
כמו"כ התמונות של הבעלי חיים משרישים שכל ההתלהבות סביב בניית הסוכה הוא משהו דמיוני גרידא, איזה פולקלור דתי שאינו מחייב ושאינו מתחבר עם שמירת תורה ומצוות.

התמונות באים לשלול את כל המעלה והקדושה שיש בסוכה שזה סוכת שלומו של הקב"ה על ישראל והיו צדיקים שהקפידו שלא יהיה מגע יד בבניית הסוכה רק ליהודי, ואילו בהגשת ציורים אלו לילדים הרכים, יש בכך השפלה לסוכה ולתוכנה היהודי.

המחברים השפלים של החוברת, הם חניכי חלאת האנושות שהתאזרחו להם כאן בארץ ישראל, וחובה להדגיש שלא חייב להיות שהם כיוונו לכל הנ"ל, כי מקובלנו מרבותינו, כמדומה בשם הרב מבריסק צוק"ל, שכל מה שהם עושים מגיע מהפנימיות השפלה שלהם, הרע שבהם מכתוב את פעולותיהם גם אם אינם מתכוונים למשהו מסוים (רשעים יצה"ר שופטן - ברכות סא:).

תלמוד תורה המועל בתפקידו!

תא קולי: אני שולח דף קשר של ת"ת בבית שמש בו מופיע מלבד לימודי חול המקובלים גם שיעור בטבע והיסטוריה מה שזה נגד המקובל מאז ע"פ גדולי ישראל וגם הזהירו על כך גדולי ישראל במכתבם מיום ער"ח מנחם אב תשס"ט, בזה"ל:

"...ושמעתי לאחרונה מכמה תתי"ם שהכניסו לימודי חול נוספים הן מחמת גזירות משרד החינוך והן מרצונם של המנהלים להרבות התקציבים להחזקת הת"ת, והנה אע"פ שיתכן שהספרים עצמם אין בהם פסול אולם הוספת נושאי חול שלא למדו בתתי"ם והשוורש שזה מתכנית שקבעו משרד החינוך הוא פרצה חמורה... וקראתי אליכם מנהלי התתי"ם מלב שבור ומתחנן אנה שימרו בכל משמר על מסגרת החינוך הטהור."

נאום הכותב מדאגה ושברון לב מיכל יהודה ליפקוביץ דברי מו"ר שליט"א א"צ להסכמה והדברים ברורים ונכונים חיים קניבסקי

בס"ד כ"ו מנחם אב תשס"ט

הנה כידוע שמשרד החינוך מבקש ללא הרף להתערב בסדרי הלימודים בבתי התשב"ר ע"י הוספת לימודים נוספים שאין שייכים כלל וכלל ללימודי התתי"ם, כגון היסטוריה שכעת עומד על הפרק, ובכך לרוקן את בתי התשב"ר מקדושתם וטהרתם.

ע"כ באתי בזה לחזק את המנהלים והמלמדים העוסקים במלאכת הקודש עם תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא שהוהרנו ע"כ באל תגעו במשיחי, לעשות משמרת לתוה"ק שלא לשנות ממה שנהגו התתי"ם מאז ללמוד אך שעה אחת לימודי חול הנצרכים [חשבון, כתב, דקדוק] ולא להוסיף שום דבר ח"ו, וחובת ההורים לעמוד על המשמר לשים לב לבל יהיה שום שינוי.

ויזכו לשמור על הפקדון הקדוש שמופקד בידם למסור התורה בטהרתה ובקדושתה מדור דור.

ניסים קרליץ